

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR.

:: :: Kéziratok és szakkérdések :: ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Országház-tér 11.
:: :: II. emelet 213.) fogad el. :: ::

Szerkesztőség: Budapest,
II. ker., Debrői-út 15. sz.

M. Kir. Halélettani és Szenny-
vítisztító Kísérleti Állomás

MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.
Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj: {
Egész évre 12 pengő.
Fél évre 6 pengő.
Külföldre egész évre 16 pengő.

HALÁSZAT = (FISCHEREI)
FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI
Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

:: :: Verantwortlicher Redakteur: :: ::
Dr. EMIL UNGER.

:: Administration: Ungarischer ::
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST,
:: :: V., Országház-tér 11. II. 213. :: ::

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwässerbe-
seitigung Budapest,
II., Debrői-út 15.

TARTALOM: Felhívás. — Hivatalos rész. — A wielenbachi bajor tógazdasági kísérleti állomás 1926. évi kísérletei. Dr. Walter Emil nyomán Fischer Frigyes. — Halászat és halkereskedelem. Ifj. Zimmer Ferenc. — A „leső harcsa“ (Silurus glanis) tenyésztése. Bacsák Béla. — Küzdelmek halóriásokkal. báró Szurmay Sándor. — Társulatok—Egyesületek. — Vegyesek. — Árjegyzés. — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Amtliche Mitteilung. — Die Versuche der teichwirtschaftlichen Versuchsstation in Wielenbach im Jahre 1926. — Fischerei und Fischhandel. — Die Welszucht. — Kämpfe mit Riesenfischen. — Gesellschaften und Vereine. — Vermischte Mitteilungen. — Fischpreise. — Annoncen.

ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET.

Felhívás.

Tisztelettel kérjük mindazokat az egyesületi tagokat illetve előfizetőket, akik tag- vagy előfizetési díjaikkal tartoznak, hogy e tartozásukat haladéktalanul kiegyenlíteni szíveskedjenek, mert november hó folyamán a hátralékos díjakat postai megbízással leszünk kénytelenek beszédetni mindazoktól, akik jelen felhívásunknak eleget tenni elmulasztandák. A befizetés megkönnyítése végett augusztusi számunkhoz postatakarékpénztári befizetőlapot mellékelünk. A díjak összege s az egyesület címe a lap fején olvasható.

Budapest, 1927. október hó 15-én.

Az elnökség.

A m. kir. földművelésügyi miniszternek a m. kir. belügyminiszterrel és a m. kir. pénzügyminiszterrel egyetértően kiadott 11314/1927. V/B. számú rendelete az országhatárt alkotó vizeken való éjjeli halászatnak ellenőrzése ügyében kiadott 22641/1925. számú rendeletnek az Ipoly-folyóra való kiterjesztése tárgyában.

1. §.

Az országhatárt alkotó vizeken való éjjeli halászatnak ellenőrzése tárgyában 22641/1925. V/B. számú rendelet hatályát az Ipoly-folyónak országhatárt alkotó szakaszára is kiterjesztem.

2. §.

Aki a halászatot a szobi révkapitányságtól több mint 20 km távolságban gyakorolja, a 22641/1925. sz. rendelet 2. és 3. §-ában előírt bejelentést csak a m. kir. vámörparancsnokságoknál és a m. kir. vámkirendeltségeknél köteles megtenni.

3. §.

A 22641/1925. számú rendelet 7. §-ában foglalt rendbirságolási jog a szobi révkapitányság hatáskörébe tartozik.

4. §.

Jelen rendelet a kihirdetés napján lép életbe.

Budapest, 1927. augusztus hó 13-án.

Mayer

m. kir. földművelésügyi miniszter.

A wielenbachi bajor tógazdasági kísérleti állomás 1926. évi kísérletei.

Dr. Walter Emil nyomán Fischer Frigyes.

A pontyos kísérleti tavakat ez évben is egy és kétnyaras pontyokkal (P_1 és P_2) és compókkal (C_2) népesítettük. A kétnyaras pontyokat (P_2) abból a négy különböző fajtából vettük, a melyek tulajdonságait már 1925. évben vizsgáltuk. Ezirányú kísérleteink eredményét másutt fogjuk ismertetni. Az egynyaras pontyok (P_1) saját wielenbachi ivatásunkból származnak. Ivó compókat az előző évektől eltérően nem helyeztünk ki, hogy az ivás különböző eredménye a kísérleteket ne befolyásolja, hanem egynyaras compókat (C_1) s ezeket is a pontyokéhoz képest igen csekély mennyiségben. A compónál főleg annak megállapítására törekedtünk, hogy mily feltételek mellett tapasztalható nagyon rossz, vagy kiváló fejlődés. Hat tavat ezenkívül kizárólag vagy túlnyomóan C_1 és C_2 -vel népesítettünk. Egy néhány tóból azonban, amint később látni fogjuk, nagyszámú compó megszökött és más tavakba vándorolt; végeredményben az ebből származó hiba csak három tónál jelentkezett nagyobb mértékben. Ennek a hibának meghatározására az etetésről szóló fejezetben részletesen ki fogunk térni.

A trágyázott tavak átlagos termőképességét az előző évek kísérleteiből ismerve, a normál népesítést hektáronként $120 P_2 + 140 P_1 + 40 C_1$ -ben állapítottuk meg. Itt meg kell említeni, hogy hallottuk azt az állítást, hogy kísérleti tavaink csak kisebb medencék, amelyek eredményéből a természetes viszonyokra következtetést vonni nem lehet, aki azonban ilyet mond, az az itteni viszonyokat egyáltalán nem ismeri. A kísérleti tavak nagysága egyenként $\frac{1}{5}$ hektár, tehát kétségkívül megfelel a természetes viszonyoknak. A táblázatokban közölt és egy ha-ra vonatkozó adatokat 5-tel való szorzással kaptuk meg. Ezúttal a megadott táblázatokba a lehalászáskor talált darabszámot és a halak darabonkénti súlyszaporulatát is felvettük. Ily módon a kallódást is meg-

figyelhetjük, a darabonkénti súlyszaporulat pedig a haktént talált termést igen érdekesen egészíti ki.

Magától értetődik, hogy azokat a tavakat és tó csoportokat, amelyek eredményét összehasonlítjuk, teljesen egyformán népesítettük. Az 1925. évben végrehajtott kísérletek, melyeket a különböző sűrű népesítés és a hektáronkénti hozam közti összefüggés kiderítésére végeztünk szembeszökően azt mutatták, hogy az összehasonlító kísérletek alapjául feltétlenül csak a teljes egyforma népesítés szolgálhat. Erre nézve egyébként tovább kísérleteztünk, s erre vonatkozó eredményeket az V. fejezetben közöljük.

I. Csoport. Állandóan trágyázatlan (A) és előző évi csillagfürt etetéses üzem hatása alatt álló (B) tavak.

Az állandóan trágyázatlan tavak termése bizonyos mértékben az évi időjárásra enged következtetni. E tekintetben, legalább is Wielenbachban 1926-ban a ponty tenyésztés szempontjából sok kívánni való volt. A tavasz és nyár igen csapadékos és hűvös volt, s bizony a szép ősz az ily módon szenvedett kárt nem igen tudta pótolni. A fejlődési hónapok alatt feljegyzett középhőmérséknek az előző évek átlagos havi középhőmérsékletével való összehasonlítása nem ad tökéletes képet az 1926. év termelési viszonyairól. A wielenbachi meteorologiai állomás adatai a következők voltak: A zárjelbe tett számok az előző évek átlagától való eltérést mutatják. Április 8.7 (+2.0), május 10.3 (—0.7), június 12.7 (—2.3), július 15.9 (—0.4), augusztus 15.3 (—0.6), szeptember 14.2 (+2.1). Az áprilistól szeptemberig terjedő fejlődési időben az 1926. év hőmérséke mindössze +0.10 eltérést mutat az előző évek átlagához képest, de ha ezt a csekély eltérést vennénk az időjárás megítélésénél alapul, ugyancsak tévednénk, mert a magasabb hőmérsék nagy többlete épen áprilusra és szeptemberre esik, míg a többi nyári hónapokban, különösen júniusban nagy meleg hiány volt észlelhető. Az időjárásnak ezt a hibáját a kedvező szeptember és október már nem tudta pótolni.

Halászat és halkereskedelem.

Írta: ifj. Zimmer Ferenc.

— A Halászat eredeti tárcája.* —

Előljáróban legyen szabad megjegyeznem, hogy ezen előadás keretében csakis dióhéjban térhetek ki a halászat és a vele kapcsolatos kereskedelemre. — A téma ugyanis oly nagy, hogy kimerítően vele foglalkozni az idő rövidegére való tekintettel nem lehet. — Céлом tehát Önöket röviden az őshalászattal, a mai halászati viszonyokkal és a halkereskedelem mibenlétével megismertetni. — Végezetül pedig az Önöket leginkább érdeklő halkezelés és halisméről óhajtok beszélni. — Kérem méltóztassanak előadásomat szívesen fogadni.

Mikor az emlékezés szent kódében a jégkorszakvégi embert látom, aki a létért való küzdelmében a kő- és a szarvasgagancs dárdák segítségével győzte le az ősrendeteg vadjait és a kiöntések hatalmas halállományát primitív faszigonyokkal igyekezett megfogni, különös áhítat fog el, mert ezzel vélem leróni csodálatomat a hatalmas természet előtt.

Mint ember a kutatás vágyától, a tudás birtoklásától üzetve hatolnék az ősiség titokzatos sűrűjébe, mert atavisztikus ösztönöm ismerni szeretné a régmúlt idők

sejtelmes világát és vele a minket szorosabban érdeklő halászvilágot.

A vad üzéstől elfáradt ősember leheveredik a folyók partján, hús lombok alá, verejtékes testét lágy tavaszi szél szárítja. — Pillantása a víz gyenge fodrait kíséri és érdeklődését a mind sűrűbben ugrándozó halak kötik le. — Felébred benne a vágy, a játékosztón, megfogni a teremtés eme legősibb állatját, eleinte csak birtoklási vágyból, később az ingyenc falat kedvéért. — De miként fogja meg? A hal félénk és fürge, megközelíteni nehéz és az ősember irigykedve nézi a kacagáshoz hasonló rikácsolással lecsapó sirályokat, mint ragadják ki áldozataikat a lomhán hömpölygő vízből. — Nézi a hatalmas gátmunkát végző hódokat és lassan kibontakozó gondolat világában az eszközök fölött töri a fejét. Segítségét kap a megduzzadt folyókban. — Az elárasztott területek sekélyein milliónyi hal ficáncol és áldoz a szerelem oltárán. — A halak ívnek, a pontyok táncszerű körforgása habossá teszi a csendes vizet nem is sejtve, hogy mámoruk édes pillanatában egy eddiginél sokkal nagyobb ellenségnek, az embernek adják könnyű prédaként húsukat.

A hegyes faszigony, az ősember első halászó szerszáma, mélyen vágódik a széles hátú ősponty húsába és a szegény hal vére megfesti a víz szürkés sárga habjait. Az ősember diadalmaskodott, az első hal zsákmányává lett és az őcsalád étrendje egy a mai napig kellemes táplálékkal gyarapodott.

* Szerző előadta az Országos Halászati Egyesület 1927. évi tanfolyamán.

I. Csoport. A) trágyázatlan, B) előző csillagfürttakarmányozás hatása alatt álló tavak.
Népesítés hektáronként 120 P₂ + 140 P₁ + 40 C₁ (kat. holdanként: 70 P₂ + 80 P₁ + 25 C₁).

A) tó száma	A) csoport	Kihalászott ha-ként db			Súlyszaporulat darabonként gr				Súlyszaporulat		Átlag	
		P ₃	P ₂	P ₁	P ₂	P ₁	P ₂ + P ₁	C ₁	ha-ként	kat. holdanként	ha-ként	kat. holdanként
									kg	kg		
78	A	110	130	25	414	160	574	93	69	39	66	38
85		120	140	35	262	209	471	79	63	36		
100		115	125	75	318	209	527	86	67	38		
72	B	95	70	50	312	116	428	73	43	25	64	37
89		115	135	25	437	241	678	93	85	49		

A három trágyázatlan tó átlagos hozama, hektáronként 66 kg tényleg mélyen alatta áll az évi középtermésnek. Ennél rosszabb csak az 1922. és 1919-es év volt, az 1920. és 1923. év pedig majdnem hasonló.

A B) alcsoport tavait előzőleg szintén nem trágyáztuk, hanem e két tóban az előző évben csillagfürttel takarmányozási kísérletet végeztünk. Ebből a kísérletből tisztázható az, vajon a csillagfürttel való etetésnek a következő évre van-e valami utóhatása. A lehetőségre utóvégre lehetne gondolni, mert a csillagfürt héja, az elszórt és el nem fogyasztott szemek, a meg nem emésztett takarmány mégis csak a tóban maradtak.

A két tó terméseredménye között nagy különbség van. A 72-es tó termése feltűnően csekély. Ennek oka mindenesetre a P₁ számában található nagy kallódás (lásd a kihalászott db. számot), azonban a darabonkénti súlyszaporulat azt is mutatja, hogy ily módon csak csekély hozam maradt el, úgy hogy ez a tó kevesebb kallódás mellett sem érte volna el a 89-es tó termés eredményét. Bárha a 89-es tó átlagos hozama 21 kg-mal múlja felül a nem trágyázott tavak hozamát, mégis azt hiszem, hogy a csillagfürttel való takarmányozás

utóhatásához nem szabad reményeket fűzni. Azzal számolnunk kell, hogy a tavak hozamában némi szabálytalanság mutatkozik, anélkül hogy annak okát tudnánk adni. Azok a tényezők, melyek a termésre kihatással vannak, olyan sokfélék és olyan homályosak, hogy csak a kísérletek egész sorozata és azok hosszú éveken át való ismétlése tudná a törvényszerűséget némileg kideríteni. Már most rámutatunk a többi kísérlet eredményének, ezen hiányára is, mert valószínűleg csak sok évi kísérletezés eredményének feldolgozása fogja a kellő biztonságot nyújtani.

II. csoport. Trágyázott tavak.

A II. csoport tavait teljesen úgy népesítettük, mint az I. csoportét. Az A) alcsoportba tartozó tavakba 30·10% ammonicitratban oldható foszforsavat tartalmazó újabb rhenaniafoszfátot adtunk hektáronként tavasszal. Ez tehát hektáronként egy egyszeri 30 kg foszforsavnak felel meg. Minthogy ugyanily módon és ugyanennyi rhenaniafoszfátot adtunk az etetéses tavakban, az A) alcsoport az etetéses tavakban is mutatja a trágyázás hatását.

Az idő rohanó szekerén a nagy világ évezredes perceit követve megállhatunk a cölöpépítvényes embernél. Ez már meglehetősen kultúrával rendelkezik, szerszámain unalmának vagy talán művészi hajlamainak nyomait látjuk. Rajzokat, melyek kétségtelen bizonyítékát adják az akkori kultúra fejlettségének.

Az ősvilág hatalmas vadjai, vagy talán a szomszéd törzs elleni védekezés készletét emberünket a vizek fölé építkezni. Közelebb jut ezáltal is a kedvenc táplálékhoz, a halakhoz. A kőből csiszolt harpunák eltűnnek és helyükbe a különböző formájú horgok lépnek. Az őserdő eltéphetetlen indája adja a zsinórt és a szigonykötelet; a szegény halak pusztítása most már intenzívebb lett. Teli szájjal habzsol az őscsalád apraja-nagyja, sőt állatja is. A kifogott halakkal nem sokat okoskodtak. A fejét vadul letépve kéjes örömmel rohantak a máglyatűzhöz és csendes majszolással élvezték az ízletes falatokat.

A fáradtan lebukó nap bíbor sugarai káprázatos fénykévébe vonják a messzi vizek heringraját. Az ősember megint irigykedve bámul, szeretne szárnyat adni önmagának és lecsapni a természet vígan csapkodó legszerelmesebb halacskaíra. A fájó tehetetlenségben nem veszi észre a feje felett tornyosuló fellegeket. Szörnyű csattanás; az őserdő egy hatalmas fáját ropogva, füstölve dönti ki a sorból a lecsapó villám. A megszenesedett tönk gurul a vízpartja felé, majd beleérve a vízbe, lassan himbálódzik a mindinkább csendesedő tarajok

felett. Az ősember nagyot néz, feleszmél. Megint a természet jött segítségére. Szorgalmas igyekezettel vágja, faragja ki az első ladikot, mellyel urrá lesz a nagy vizen. Hosszú rudat vág és azzal tasztítja vadul a tönkteknyőt, míg oda nem ér vágyai tárgyaihoz, a rajzó halakhoz. Már ott van, de im tapasztalnia kell tehetetlenségét. Nincs eszköz mivel megfogni a csodaszép halakat. Vissza tehát a partra és mélézva keresni, kutatni eszköz után. Megbotlik és elvágódik. Lába beleakadt valami növénybe, mely hurokszerűen csavarodott lábára. Az ősember szeme felcsillan, értelmes agya ismét hasznot húz a véletlenből. Megtalálta a vadkendert, megvolt tehát miből megfogni az első hálót. Most következik a mohó tobzódás a halak fogyasztásában. Halfejek és pikkelymaradványok maradnak a vizek meszes és turfás rétegeiben, mígnem tudósaink szorgos munkája újból felszínre nem hozza az őshalászat eme kétségtelen bizonyítékait. Ép úgy segítségünkre jön a mult feltárásában az örökké éhes tűz. Mert elhamvaszt egy-egy cölöpépítvényt és a lehulló üszkökkel együtt megszenesedett hálómaradványok tűnnek el a mély iszapban. Ezekből a leletekből tudjuk, hogy a halászat a maihoz hasonlóan üzetett már az ősvilágban. Az alapidea megmaradt, kétségtelen bizonyítékát adva, hogy az emberiség a fejlődés rendjében a halászatnál már a kezdetnél is a legtökéletesebbet tudta alkalmazni.

II. Csoport. Népesítés ha-ként: 120 P₂+140 P₁+40 C₁. (Kat. holdanként: 70 P₁+80 P₂+25 C₁.)

A tó száma	Alcsoport	Trágya	Kihalászott ha-ként db			Súlyszaporulat db-ként gr				Súlyszaporulat		Átlag	
			P ₃	P ₂	C ₂	P ₂	P ₁	P ₂ +P ₁	C ₁	ha-ként kg	kat. holdanként	ha-ként	kat. holdanként
86	A)	100 kg rheniafosfat 1 ×	115	135	120	554	267	821	114	109	63	108	62
104		100 " " 1 ×	105	140	130	438	284	722	116	96	55		
106		100 " " 1 ×	115	140	35	600	341	941	93	119	68		
83	B)	2000 kg biohumus 1 ×	120	140	20	533	305	838	93	109	63	93	53
103		2000 kg biohumus 1 × és 100 kg rheniafosfat 1 ×	105	130	30	412	229	641	110	78	44		
80	C)	100 kg biofosfat 1 ×	110	130	10	528	248	776	93	91	52	86	49
95		200 " " 2 ×	115	130	35	435	206	641	136	82	47		

Az A) alcsoport eredményének középértéke ha-ként 108 kg, 42 kg-mal kedvezőbb a nem trágyázott tavakénál. Ez az eredmény sem mondható kiválónak, s bizony több előző év eredménye mögött jóval elmarad. Mindenesetre azonban összefügg a csekély természetes hozammal, amelyet a nem trágyázott tavak a kedvezőtlen időjárás következtében produkáltak. Demoll tanár sokszor hangsúlyozta, hogy nézete szerint a trágyázás eredményét igen nagy mértékben befolyásolja a tavaszi időjárás. Ugy látszik ez történt ez évben is. Ennek dacára nem szabad a foszfortrágyázás hatását lekicsinyelni; hiszen a természetes hozam 64⁰/₀-át, tehát csaknem ²/₃-át teszi ki. Minél kevesebb a természetes hozam, annál többre kell becsülni ezt a fokozást és annál többet ér az, különösen az etetéses tavakban.

A B) alcsoportban újabb fajta organikus trágyát, a biohumust használtuk, amelyet a hamburgi biochemiai ipar állít elő. Ezen trágya főalkatrésze a tengeri iszap,

Sok, sok ezer év tanulsága, a biológia fejlettsége megszűli a jelenkor halgazdasági életét, mely ma már jelentős szerepet játszik az egyes államok közgazdaságában. Különösen a tengeri halászat az, melyből nemcsak élnek, de tekintélyes vagyont gyűjtenek a tenger melletti népek.

Mekkora az a halmennyiség, amit a tengerekből kifognak, azt statisztikai adatok hiányában nem közölhetem, de hogy sok millió kilogrammról lehet szó, azt bizonyítja, hogy egyedül Németország egynapi tengeri haleladása 1.000.000 kilogramm.

Az édesvízi halfauna kétségtelenül Oroszországban a leggazdagabb, nemcsak mennyiségileg, hanem az egyes halfajokat illetően is. Míg Észak-Amerika hatalmas édesvízeinek leggyakoribb vándorhala a lazac, addig Európa és Ázsia nagy folyói és tavai a legváltozatosabb halvilágot nyújtják. A Volga és a Kaspi-tó, az Amu és Sir Darja, az Ob szeszélyes vize, az Amur sárgás áradata még ma is oly halgazdag, hogy a partvidékein lakó népek úgyszólván csakis a halászatból élnek. A Volgamenti Asztrachánban egymagában 80.000 halászcsalád él és szűri szakadatlanul a vizet. A román Duna és a mellette elterülő nagy tavak pedig csak pontyban évente 3 millió kilogrammot adnak, nem is szólva a rengeteg süllő, harcsa, viza, tok és egyéb nagy mennyiségű halakról, melyek hazánk vadvízállományának legalább százszorosát adják.

(Folyt. köv.)

melynek kiváló trágyázó és talajjavító hatása eléggé ismeretes. A biohumus tengeri iszap és humus keveréke. Értékes tulajdonsága a humuszalkatrészekben és a tengeri iszap talajbaktériumaiban, gombáiban és kolloid részeiben van. Különösen azt vártuk, hogy ezen trágya úgy a talaj nitrogénfejlesztő baktériumait megszorítja, mint azok életfeltételeit kedvezőbbé teszi. Ebbeli várakozásunkat az eredmény sehogysem igazolta. Különösen feltűnő a 103-as tó igen csekély hozama, amelybe a biohumuson kívül még egy adag rheniafoszfátot is adtunk, de a 83-as tó is, amely kizárólag biohumuszt kapott, a foszfortrágyázásnak mintegy féleredményét hozta. A trágyát eladó cég teljes trágyázásul ha-ként 80 q-át ajánlott, szerinte gyenge adagolásnak a negyede is megfelelné. A kísérleti tavakban ezt a gyenge adagolást alkalmaztuk, mert egy kis számítás igazolja, hogy a tógazdasági üzemben a teljes adagolás aligha fizeti ki magát. Egy q biohumusz 3 márkába kerül; szállítási költsége Wielenbachig 2.60 M. A teljes trágyázás eszerint a helyszínére szállítás és kiszórás költsége nélkül ha-ként 448 M-ba kerülne. Ez csak akkor fizetné ki magát, ha ezáltal tartós talajjavítást és több évre terjedő jelentős terméstöbbletet lehetne elérni. Ezért csak gyenge adagolást vettünk, melynek költsége ha-ként 112 M-ra rúg. Mint-hogy még ezáltal sem érhetünk el többet, mint a rendes mennyiségű rheniafoszfát-trágyázással, további kísérletezésnek nincs semmi célja, mert a foszfor trágyázással tized költség mellett ugyanoly eredményt lehet elérni.

Ugyanott szereztük be a C) alcsoport biofoszfátját, amely biológiai és biochemiai úton előállított nyersfoszfát és tengeri iszap vegyülete, s amely ha-ként 100 kg adagban állítólag kiváló foszforhatású a talajra. Az eredmény itt se megfelelő és a rheniafoszfátéval össze se hasonlítható, s nagyon kérdéses, hogy a biohumusz és biofoszfát összes eredményét nem az utóhatásban kell-e keresni; amelyre az előző foszfát trágyázások tapasztalatai alapján számítani kellett. Különösen rá kell mutatni még arra is, hogy a 95. sz tóban kétszer kiszórt dupla adag biofoszfát, melyből az elsőt április 30-án, a másodikat július 15-én hintettük el, az egyszeri, tavaszi trágyázással szemben semmiféle kedvezőbb eredménnyel nem járt.

(Folyt. köv.)

A „leső harcsa“ (*Silurus glanis*) tenyésztése.

Az utóbbi 10—15 év alatt, a süllő mellett, mint „mellékhal“, a hazai tógazdaságokban mindinkább tért foglalt a harcsa. Ezt a pártolást ezen szívós életerejű, rendkívül gyorsnövésű és mindig magas áron értékesíthető halfaj teljes mértékben megérdemli. A süllő nagyobb-mérvű tenyésztésének korlátot szab, különösen első- és másodnyaras korában tapasztalható rendkívüli érzékenysége, ami miatt a hazánkban nagyszámban előforduló, iszapos fenekű és anyagárgú tavakból való kihalászásuk alkalmával, azok jelentékeny százaléka elpusztul. Ezzel szemben már a 3—4 dekás harcsaivadék, bármilyen iszapos tóból kerül is telelőbe, ott, ha van megfelelő nagyságú és mennyiségű takarmányhal benne, jóformán darabhiány nélkül kitelel.

Eléggé meg nem becsülhető, jó tulajdonsága a harcsának az, hogy nyáron át, amíg módjában áll, lehetőleg békákkal táplálkozik. Már régebben hallottam öreg dunai halászkótlót a harcsának ezen értékes tulajdonságát emlegetni, de, igazat megvallva, nem igen hittem el; később azután magam is több ízben meggyőződtem erről. Erre vonatkozólag néhány esetet mondok el.

Egyik tógazdaságban harcsáknak ivótóban való leivatatásával kísérletezvé, május közepéig két pár anyaharcsát hagytam a telelőben, melyben a kiürítéskor még körülbelül 80 kg takarmányhal volt. Ennek dacára az ivótóba kihelyezett harcsák annyira nekiláttak az ott úszkáló békák pusztításának, hogy másnapra két darab közülök, levegőhiány folytán elpusztult, mire a másik kettőt, melyek szintén nyakig tele voltak békával, sietve kihelyeztettem a tóba, nehogy a nagy zabálástól elpusztuljanak.

Egyik főúri kastély parkjában van egy $1\frac{1}{2}$ —2 k. holdas tó, amely a téli és tavaszi csapadék vizével telik meg. Előbbi években annyi béka termelt ott, hogy a „békakonzert“ idején az ember saját hangját sem hallotta a nagy zajban. Midőn azután egyik év tavaszán 20 db. 4—5 dekás harcsaivadék, és „hogy legyen mit enniök“, 10—12 kg legapróbb, kiselejtett pontyivadék helyezett oda ki, a békakonzert fokozatosan megszűnt és augusztus végén, mikor — vízhiány miatt — a tavat le kellett halászni a harcsák átlag 120 dkg, a pontyok pedig 80—90 dkg súlyúak voltak, béka pedig alig akadott hirmondónak is.

Egyik tógazdaságnak meglehetősen sásos hízaló tavában néhány év előtt, az őszi lehalászás alkalmával, minden hálózásakor százával kerültek a hálóba tenyérnyi nagyságú, kihízott békák, melyeknek a hálóból való kiszedése és elpusztítása nem valami kellemes látvány volt, s emellett a munkát is hátráltatta. Mióta azonban nagyobb-számú két-háromnyaras és anyaharcsa helyezett ki a tóba, lehalászáskor csak elvétve akad egy-két béka a hálóba.

Ha tekintetbe vesszük azt, hogy a békapontyok a ponty természetes táplálékát fogyasztják, sőt, — kis testalkatuknál fogva, — a planktonállatoknak, a sekély vízzel borított, pontyok által meg nem közelíthető tószegélyeken meghúzódó anyaállataihoz is hozzáférnek, elgondolhatjuk, hogy mennyivel kisebb egy — békák által sűrűn ellepett — tónak planktonállatállománya, szemben az olyan tóval, melyben a békákat a harcsák felfalván, azok értéktelen húsát, nagyértékű harcsahússá alakítják át.

Ami a süllő és harcsa növekedési viszonyait illeti, a süllő kétnyaras korában 40—60 dkg, háromnyaras korában a 70—120 dekás súly fölé csak rendkívül kedvező viszonyok között emelkedik. Ezzel szemben a harcsára vonatkozólag néhány — saját lemérésemen alapuló — tapasztalatomat említem meg.

Az écskai 948 k. holdas „fehér tóba“, melyben

körülbelül 400 k. hold, békával bőven népesült nádas terület volt, az 1911. év tavaszán 10.000 darab 4 dekás, folyóvizekből származó harcsaivadék helyezett ki. Az őszi lehalászásig ezek 120 deka átlagsúlyt értek el. Egy szlavóniai tógazdaságnak egyik nagyobb tavában, melyben kevés sás, de rengeteg számú apró hal volt, a tavasszal behelyezett 9—11 dekás harcsák őszi 115 deka átlagsúlyt értek el; de ugyanazon tógazdaságnak egy másik tavában, melynek körülbelül $\frac{1}{3}$ -ad része erősen sásos volt, s amelynek közepén még egy 10—12 méter széles régi patakmeder is vonult végig, (amelynek partjai kitűnő békanevelő telepet képeztek), a kihelyezett 4—6 dekás harcsaivadék 165 deka átlagsúlyra nőtt fel őszi! Ezen utóbbi adat körülbelül a felső határát képezi a másodnyaras harcsa növekedőképességének, de normális viszonyok között is, ha a tóban elegendő béka van, 90—120—130 dekás súlyra a második év őszi biztosan számíthatunk.

Tógazdaságban való továbbtenyésztés céljából csakis tógazdaságban nevelt anyaharcsákat érdemes venni, mivel a szabad vízből kifogott 5—8 kilós harcsák már a bérkában úgy összemarják egymást, hogy alig akad közöttük egy-két sértetlen példány, s a tóba kihelyeztetvén, ritka esetben ívnek le. Ha tógazdaságban nevelt anyaharcsákat nem kaphatunk, elégedjünk meg egy-, két-, háromnyarasokkal; utóbbiak közül a következő évben biztosan válogathatunk ivarképes párokat. Ha a tógazdaság nem fekszik nagyon messzire valamelyik nagyobb folyóvitzől, az ottani halászok által kifogott 6—10—50 dekás harcsákat, — melyekért a halászok úgy sem kapnak magasabb árt a fogyasztóktól, — vásároljuk meg évközben is, mihelyt egy fuvarra való összegyűlt a bérkákban.

9—10 kilónál nehezebb anyaharcsákat ne helyezzünk ki, mert ezek rendszerint igen elhízhatnak és nem ívnek le. (Egy ízben 84 darab 14 kiló átlagsúlyra felhízott anyaharcsa után 2 (kettő) darab ivadékot halásztam le.) Ilyen nagy harcsák különben is mindig jó áron értékesíthetők. E helyett minden évben válogassunk ki egyenlő számú ikrásokat és tejeseket a háromnyarasok közül, melyek az anyákkal együtt helyezendők ki és a negyedik-ötödik évben biztosan le fognak ívni.

Ha a tógazdaságban olyan tó akad, amely fekvésénél vagy bármi más oknál fogva el van sásodva és a pontyhúst illetőleg kisebb hozamokat produkál, célszerű azt, — kétnyaras pontyokkal mérsékelten, kat. holdanként 40—60 db-bal népesítve, — anyaharcsákkal benépesíteni. Tapasztalatom szerint ugyanis az anyaharcsák ilyen — a természetes viszonyokhoz jobban hasonlító — tavakban szívesebben ívnek le, mint a rendszeresen tisztítottakban. Célszerű továbbá oda néhány pár anyacompót is behelyezni, melyek után a lehalászáskor rendszerint kevés számú, de elsőrendű ivadék kerül elő, amiből arra következtethetünk, hogy a compóivadék nagyrészt a harcsa ivadék fogyasztotta el. Fel lehet még használni harcsaivadék nevelésére a sással benőtt téglagyári agyaggödöröket is, melyeknek vizét szivattyúzással távolíthatjuk el. Ezekbe ponty helyett anyacompókat és kárászokat helyeztünk ki.

Ha ivótavaink közül tavasszal egyet nélkülözhetünk, vagy amelyikből a pontyivadék már kihelyeztetett, — kivált, ha annak talaja édes sással van benőve és néhány kecskefűbokrot ültethetünk bele, — érdemes egy-két pár anyaharcsát ivatás céljából behelyezni. Takarmányhalat nem szükséges velük adni, mert az ivótóban jelentkező békák elég táplálékot szolgáltatnak az anyáknak. Egy ízben sikerült leivtatni 2 pár anyaharcsát ilyen ivótóban, melyben a vízmélységet 60—70 cm-re lehetett emelni, és azt állandó, mérsékelt átfolyással ellátni. Négy hét múlva

a Paul Vogel-féle ivadékfogó ládával lehalászván, az ivótóból körülbelül 5000 darab $1\frac{1}{2}$ —2 cm hosszú harcsa-ivadék került az egynyaras pontyokkal népesített tavakban kihelyezésre.

Miután ősszel egy tógazdaságban sincs több feleslegesen üresen álló teelő, a nagyság szerint szétválogatott harcsaivadéknak külön-külön való elhelyezhetése céljából célszerű, már előzőleg néhány teelő alsó részét 8—10 milliméternyi résekkel ellátott deszka- vagy lécrácsozattal elkülöníteni; mert már 2—3 deka súlykülönbség mellett is könnyen megtörténhetik, hogy a nagyobbak a kisebbek egy részét felfalják a tél folyamán.

Ha az eladásra szánt háromnyaras harcsák egy részét, a vevő kívánságára, — tavasszal tovább kell a teelőkben tartanunk, osszuk szét őket a fokozatosan megürülő teelőkben: mert ha nagyobb számban vannak egy teelőben elhelyezve, a melegebb napok beálltával össze-vissza marják egymást, ami az árut a vevő szemében ellenszenvessé teszi.

Úgy az ivadékot, mint a két-, háromnyarasokat és az anyákat igyekezzünk lehetőleg korán kihelyezni a tavakba, akár a pontyok kihelyezése előtt is, mihelyt a nap-pali órák alatt a hőmérő $+3\text{C}^{\circ}$ -ot mutat.

Bacsák Béla.

*

A harcsánál a végbélnyílás felett levő ovális, alul hegyesedő, s rózsaszínű lebeny alakjából határozhatjuk meg a nemet. A tejes lebenye keskenyebb, az ikrásé gömbölyded ovális alakú. A vizsgálás alkalmával a harcsát alsó állkapcsánál megmarkolva emelik ki a vízből, s ha már nyugodtan áll, illetve függ, meglehetősen biztonsággal meg lehet a lebeny alakjából ítélni a nemet. Kellő gyakorlat után úgy is felismerhetők a nemek, hogy abban a pillanatban, midőn a harcsát alsó állkapcsánál fogva felemelik, ránézünk mielőtt fickándozni kezdene: az ikrás mindig vastkosabb, a tejes karcsú alakot mutat. Ez a mód azonban, mint említettem, igazán nagy gyakorlatot kíván. (Halászat 1922. aug. 15. Gyakorlati tapasztalatok tógazdaságok köréből.)

B. B.

Küzdelmek halóriásokkal.

Írta: báró Szurmay Sándor, ny. honv. min., gyal. tábornok.

(Vége.)

Érdemes felemlitenünk azt a napot, amidőn Hedges társnőjével és egy vendégként hozzájuk szegődött angollal egy nap alatt 17 drb. cápát, köztük egy *tigriscápát* 1370 fonttal, mindezeket horoggal fogták. E nap összeredménye 6490 font súlyú volt. Az ambíció azonban folytonosan tüzelte hőseinket, akik később szigonnyal még fogtak egy majdnem 10 méter hosszú, 4500 fontos és végül borzalmas küzdelem után egy tíz és egyharmad méter hosszú, hét méter átmérőjű és 5700 font nehéz fűrészhalat, mely a rekordot képezte.

A másik előttünk fekvő könyv „*Tales of the anglers eldorado New-Zeeland. By Zane Grey*“ (Hodder & Stoughton London 1926.). Mint a könyv címéből is kitűnik, annak szerzője az Ausztráliától délkeletre fekvő Új-Zeeland szigetének partjait mosó Csendes-óceán vizeit járta és az ottani izgalmas küzdelmeit írja le érdekfeszítő módon. A könyv gazdagon és igen szépen van illusztrálva, de tudtunkkal eddig más nyelvre lefordítva nem jelent meg. Helyszűke miatt, sajnos, mellőznünk kell ezen kiváló

könyv behatóbb ismertetését, de mellőzhetjük is azt annál is inkább, mert Hedges könyvének már elmondott egyes részleteiből ezen könyv tartalmába is bepillantást nyerünk. Annyit ki kell azonban emelnünk, hogy Hedges rekordjait távolról sem verte le, mert főképen a nyeles horoggal horgászott, az igaz, ezzel óriási küzdelmek árán nagy sikerrel.

*

Nem tudjuk, hogy e két hősrünk ezidőszert hol járja a nagy világot, de azt biztosra vesszük, hogy még nagyobb dolgokon töri a fejét mindkettő. Hedges könyvének bevezetésében mondja el, hogy iskolásévei óta mindig a rég letűnt korszakok élete érdekelte és az a gondolat folyton űzi, hogy bár földünk felszínének számos átalakulása során a szárazföld óriási méretű állatai eltűntek, mégis lehetnek a nagy óceánok mélyén még szörnyetegek, melyek az összehasonlítást a letűnt korszakok állataival kiállják. Ezeket kutatja immár 20 éve és szent a hite, hogy fellelésében nem téved. Nemcsak egyes, néha megjelenő oly hírek erősítik hitét és únszolják további munkára, hogy itt vagy amott láttak hajósok ily szörnyetegeket, hanem egyes ily állatok elejtése is. Így 1922-ben egy nagy bálna a panamai partokon betévedt a christobali kikötőbe és a Panama-csatornába, amelyben a hajózásnak vált veszedelmére, amire gépfegyverekkel lelőtték. Azonban a 75 tonnás daruval és még egy eléfogott gőzmozdonnyal nem tudták kiemelni a vízből, miért is kivonszolták a szabad tengerbe, ahol repülőgépről ledobott bombákkal darabolták széjjel. Hátgerincének egyes darabjai a South-Kensington-múzeumban vannak. Ez az emlősállat $32\frac{2}{3}$ méter hosszú és legalább 100 tonna nehéz volt, tehát 1000 métermázsás. De 1921. novemberében is egy nagy kimult állatot vetett a hullám Cap May-nál a Delaware-Bayban partra, melynek súlyát 15 tonnára becsülték, tehát körülbelül annyira, mint öt elefántnak a súlya együttvéve. Nem csoda, ha ezek a tények Hedgest további munkára serkentik!

TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK.

Purgly Pál.

Bensőséges, házi, mondhatnók családias jellegű ünneplésnek híre érkezett hozzánk. A Balaton Halászati r.-t. megfestette elnökének *Purgly Pálnak* arcképét az ő huszonöt éves működésének emlékére s az idei közgyűlésén, f. évi szeptember 26-án méltatta ennek a működésnek alapvető jelentőségét.

Mindenesetre jellemző az ünnepelt puritánságára, hogy a kívülállók szinte csak véletlenül tudják meg, micsoda nevezetes évfordulót hagyott maga mögött.

Már pedig *Purgly Pál* működéséhez a halászok szélesebb körű nyilvánosságának is köze van. Mint „nyilvános számadásra kötelezett vállalatnak“ vezetője, nem veheti tőlük ezt rossz néven; de különösen azért nem, mert elsősorban az ő működésének az eredménye, hogy legszebb halas vizünk, a Balaton halászati üzeme egész Európában párját ritkítja.

Negyedszázaddal ezelőtt alakult meg a Balaton Halászati r.-t. és vette bérbe a Balaton halászatát. *Purgly Pál* részt vett már az alapításban is s csakhamar az ő erős kezébe került a részvénytársaság hajójának kormányja.

Bizony sok vihar dúlt ezalatt a negyedszázad alatt a Balatonon! De a *Purgly Pál* hajóján semmiféle veszedelem sem tudott erőt venni. Kiállotta a kezdet nehéz-

ségeinek orkánját épp úgy, mint ahogy eltudta kerülni későbbi útján az alattomos vízalatti szirteket és zátonyokat is. Kiállotta a háború, a forradalom, a kommunizmus ádáz szeleit s az első 25 esztendőös bérlet lejárta után nyugodt biztonsággal evezett át, gazdag tapasztalatok terhével, egy újabb 25 esztendőös időszak tengerére.

Purgly Pál példát mutatott ezzel mindnyájunknak, hogy mire képes a *magyar tudás, szorgalom, szívósság s kitartás!* Ha valaha, úgy most van szükségünk ilyen példákra s hogy azt éppen a mi munkakörünkben dolgozó ember adja, arra mindnyájan büszkékké lehetünk. Ezzel az érzéssel járulunk mi is hozzá *Purgly Pál* ünnepléséhez, kívánva neki, hogy a fiatalokat megszégyenítő erejét és erélyét a köz javára, még az eddigi sikereit is fölülmulván, használhassa az eljövendő újabb huszonöt esztendőben is!

Rm.

VEGYESEK.

Halárák mérséklése. Az élelmiszer piac árainak lecsökkenése iránti eljárás egyesületünkben is visszhangot keltett, s dacára a nyári csendesebb időnek, a választmány egyes tagjai megtárgyalták, hogy miként lehetne a drágaság letörésére irányuló mozgalmat a halárákra is kiterjeszteni. Mindenesetre ma már nem élünk az ú. n. konjunktúrában, s úgy a termelőnek, mint a kereskedőnek fillérekre kell figyelemmel lennie, hogy számadását megtalálja. A megbeszélés során több oly körülmény került felszínre, amelynek módosítása vagy elhárítása a halárák kialakulására mérséklőleg hathatna. Ezért az egyesület elnökségének bevonásával abban történt megállapodás, hogy a kívánságokat memorandumba foglalva egy bizottság nyújtja át a főváros illetékes tényezőjének. A beadvány szövege a következő: „Országos Halászati Egyesület. 78 1927. szám. Budapest székesfőváros tekintetes Tanácsának. Most amidőn vezető hatóságaink versenyezve iparkodnak a már-már elviselhetetlen drágaságot alkalmas intézkedésekkel letörni, engedje meg a tekintetes Tanács, hogy alulírott egyesület, a magyar haltermelők és kereskedők képviselőiben tisztelettel rámutasson azokra a tényezőkre, amelyek a halra, ezen mindenképp fontos élelmiszer árára kialakulására kihatással vannak. A legfontosabbak ezek között nézetünk szerint azok, amelyek a hal árára kialakulására hátrányosak s ezért kiküszöbölendők. Ezek a következők:

1. A vásárcsarnoki helypénzek. Ma a békebeli helypénzek 2—3-szorosa áll fenn. Ezen túlzottan magas helypénz mérséklendő lenne.

2. Áltermelők üzemei. Áltermelők alatt olyan kereskedőket, kofákat értünk, akik termelőnek adva ki magukat, a fogyasztó közönséget megtévesztik és felesleges láncszemként kapcsolódnak a kereskedelembe.

3. Vasárnapi halárusítás tilalma.

4. Fogyasztási adó. A halat ma a békeidővel szemben fogyasztási adó is terheli 3—4 év óta. Ez a körülmény szintén jelentékeny drágító tényező.

5. Vagdalt hal eladásának tilalma. Szeletelve eladott harsánál, filézett süllőnél fennmaradó fej, fark és egyéb darabok, melyek leves készítésre alkalmasak és olcsón eladhatók lennének, egészségügyi okokból áruba nem bocsáthatók. Megfelelő ellenőrzés mellett ez a tilalom mellőzhető lenne.

6. A csarnokba irányított vagónok kiállításai illette.

7. A kicsinybeni hivatalos árjegyzés irrealitása. A kicsinybeni árak és a nagybeni árak nincsenek összhangban, s ez a különbség is az árak emelkedését okozza.

8. A nagybeni halüzlet lebonyolítására megfelelő hely hiánya. Bécs és a külföldi nagyvárosok mintájára, a Dunaparton célszerű lenne olyan halcsarnok építése, melyben a kezelés és a tárolás a mai igényeknek megfelelően elvégezhető. A vásárcsarnok pincéjében ma 1 kg hal tárolása havonként 3000 K-ba kerül, holott a tárolás maga kútvízben zárt helyen homlokegyenest ellenkezik a gyakorlati követelményekkel.

Ezek lennének azok a kérdések, amelyek mielőbbi sürgős megvitatását s annak folytán a felsorolt hátrányok kiküszöbölését a tekintetes Tanácstól kérjük. Legtöbb pont már évek óta tárgyalás alatt volt s annak részletkérdéseit már többször megvilágítottuk. Amidőn kijelentjük, hogy mindennemű részletes felvilágosításra mindig a legnagyobb készséggel rendelkezésre állunk, vagyunk a tekintetes Tanácsnak kiváló tisztelettel Budapest, 1927. július hó 27-én Aláírások.

A beadványt augusztus hó 1-én Répássy Miklós alelnök, ifj. Zimmer Ferenc, Paluzsa László vál. tagokból és a titkárból álló négytagú bizottság átnyújtotta Vajna Károly, szűfővárosi tanácsnoknak, a közéletmezési ügyosztály vezetőjének, s a kívánságokra nézve pontról-pontra a legaprólékosabb megbeszélést folytatott vele. Meg kell állapítanunk, hogy kívánságainkat meleg érdeklődés és megértés fogadta, úgy hogy egyes kívánságaink teljesülésére számíthatunk.

Mindenesetre figyelemmel fogjuk kísérni a további fejleményeket, s adandó alkalommal az eredményekről be fogunk számolni.

F.

Dunai halászok panasza. Több helyen látogatást tettünk dunai halásztelepeken. Általános a panasz mindenfelé, hogy a halászat eredménye ezidén többnyire gyenge, a halárák pedig alacsonyok, s így a magas bérösszegek fizetése a bérlőknek jelenleg sok gondot okoz.

A nyár és az ősz folyamán mi is résztvettünk néhány halászatban a Dunán, a Rábán, a Rábán, s az eredmény valóban mindig meglepően csekély volt.

Reméljük, hogy a helyzet javulni fog.

A Duna mentén, különösen Győr környékén a sporthorgászat igen népszerű lett. A Győri Sporthorgászok Egyesülete szeptember hó 3-án tartotta meg ház-felavató ünnepét, melyre a Halászat szerkesztője is hivatalos volt, sajnálatunkra azonban ez ünnepen, a nemzetközi zoológiai kongresszussal egy időben lévén, részt nem vehettünk.

A nemzetközi limnológiai kongresszus szeptember hó 18-tól 23-ig Rómában tartotta üléseit. Hazánkából a tihanyi m. kir. Biológiai Intézet képviselőiben *Hankó Béla dr.*, az intézet egyik igazgatója, a m. kir. halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomás részéről pedig *Maucha Rezső dr.* és *Unger Emil dr.* kir. adjunktusok tartottak előadásokat a kongresszuson, és vettek részt az azt követő kirándulásokon, mely alkalommal többek közt a nápolyi zoológiai állomás, a Bracciano és a Trasimeno-tó, a felsőolaszországi tavak haltenyésztő telepei s a milánói lombard halászati egyesület meglátogatása voltak a programban.

Lapunk szűk terjedelme nem engedi meg, hogy a kongresszusról most részletesen beszámoljunk, reméljük azonban, hogy a tapasztaltakból az olvasóinkat közelebből érdeklő dolgokra lesz alkalmunk visszatérni.

Most csupán azt említjük még meg, hogy a kongresszus kilenc tagját, — a magyarok közül *Maucha Rezső* és *Unger Emil* doktorokat, — XI. Pius pápa Öszentsége kihallgatáson fogadta.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-től nyert értesítés szerint szeptember hó folyamán a nagybeni halárák kilogrammonként a következők voltak:

Édesvízi élőponty	nagy	2:30—2:40 P
	közép	2:20— — "
	kicsi	1:80—2:10 "
Édesvízi jegeltponty	nagy	1:40—1:50 "
	közép	1:20—1:40 "
	kicsi	0:80—1:20 "
Balatoni fogas	I. oszt.	6:00— — "
	II. oszt.	3:80—4:40 "
	III. oszt.	2:40—2:80 "
	IV. oszt.	2:00—2:20 "
Dunai süllő	I. oszt.	6:00— — "
	II. oszt.	2:80—3:20 "
	III. oszt.	2:00—2:40 "
	IV. oszt.	1:60—2:00 "
Harcsa	nagy	4:40— — "
	közép	3:40—4:00 "
	kicsi	1:80—2:80 "
Csuka	nagy	1:60—2:00 "
	kicsi	0:80—1:50 "
Őn		1:00—1:80 "
Balatoni keszeg		0:50—0:70 "

Irányzat lanyha, forgalom megcsappant.

MAGYAR TÓGAZDASÁGOK RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

V., SZÉCHENYI-UTCA 1. BUDAPEST TELEFON: T. 122—37.

Több mint 6,000 k. hold terjedelmű saját tógazdaságaiból az alábbi helyeken:

Balatonföldvár, Bia, Bicske, Csoór, Gelej, Hortobágy, Iszkaszentgyörgy, Konyár, Mike, Nagyláng, Örspusztá, Pellérd, Sárd, Sáregres, Sárszentmiklós, Somogyszentmiklós, Szabadbattyán, Tápiószecső, Tüsképusztá, Varászló és a 4,000 katasztrális hold nagyságú **velencei-tó** halászatából **szállít tenyésztésre** nemesítőrszű egy és kétnyaras pontyot, ponty-anyákat, harcsa, fogassüllő ivadékokat és fogassüllő ikrát.

HALÁSZHÁLÓ

puha inslég és kötél, hálófonal,
parafa-alattság, rebzsinór,

minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA RÉSZV.-TÁRSASÁGNÁL BUDAPEST.

Főüzlet:

IV., Ferenc József-rakpart 6—7.

A Ferenc József-híd és Erzsébet-híd között.

Telefon: József 361—48.

— —

Fióküzlet:

VII. ker. Thököly-ut 16. szám.

A Keleti pályaudvar indulási oldalával szemközt.

Telefon: József 361—17.

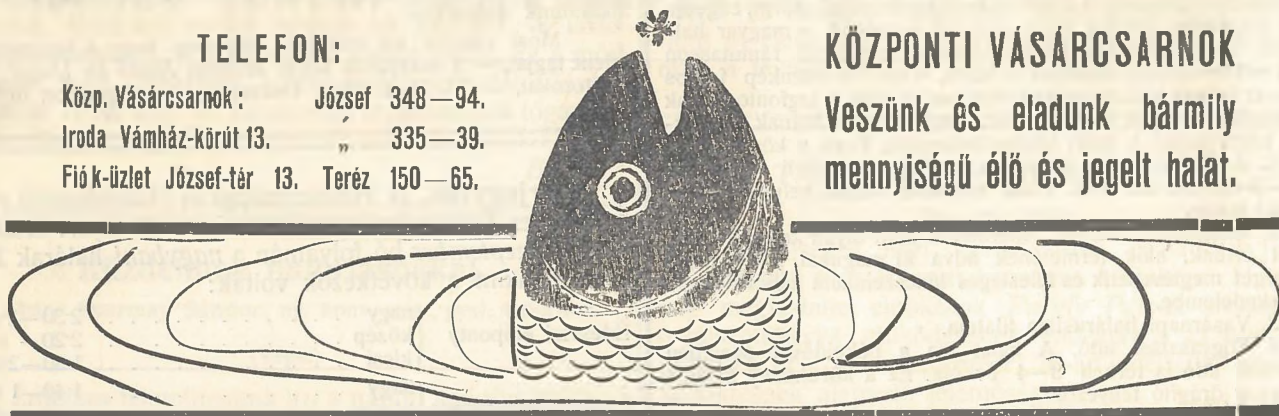
ZIMMER FERENC HALKERESKEDELMI R.-T. BUDAPEST

TELEFON:

Közp. Vásárcsarnok: József 348—94.

Iroda Várház-körút 13. „ 335—39.

Fiók-üzlet József-tér 13. Teréz 150—65.

KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

Veszünk és eladunk bármily
mennyiségű élő és jegelt halat.

HALBIZOMÁNYI ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

HALNAGYKERESKEDEÉS

BUDAPEST

TELEFON nappal: JÓZSEF 413-54.

TELEFON éjjel: JÓZSEF 349-06.

ÁRUSÍTÓ HELY:

IX., KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

TELEP ÉS IRODA:

IX., CSARNOK-TÉR 5. SZÁM.

KÖZPONTI IRODA:

V., SZÉCHENYI-UTCA 1.

TELEFON: Teréz 122-37.

MEGVESSZÜK tógazdaságok egész haltermését, SZÁLLITUNK a Magyar Tógazdaságok Részvénytársaság kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh és bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más **tenyészhalat** és megtermékenyített **fogassüllőikrát**, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle **haltakarmányt**.